Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

semper preuenerũt me. de multis nãq; pe
riculis liberasti me liberator me⁹. quando
erraui ad viam reduxisti. qũ ignorauī me
docuisti. quando peccaui corripuisti me.
quando fui tristis ꝓsolatus es me. quan
do desperaui confortasti me. quando ce//
cidi erexisti me. quando steti tenuisti me.
qũ iui duxisti me. quando veni suscepisti
me. quando dormui custodisti me. quan
do clamaui exaudisti me. Hec ⁊ multa a//
lia beneficia largitus es mihi dñe deus
me⁹ vita anime mee. de quo dulce ẽ mihi
semper loqui. semper cogitare. semper ti//
bi gratias agere. vt possem te pro omnib⁹
bonis tuis laudare ⁊ amare toto corde.
⁊ tota anima. ⁊ tota fortitudine mea. su//
mul ex omnib⁹ medullis intimis cordis.
omniũq; compagum mearũ. beata dulce
do deus meus omnium. qui delectanẽ in
te. Sed imperfectuꝫ meum viderũt oculi
tui. Oculi in quã tui multo luciditores su//
per solem. ⁊ aspiciẽtes oẽs vias hominis
⁊ profundum abyssi. qui in oi loco sp cõ//
templanẽ bonos ⁊ malos. q; cũ tanta sue
mentis sit perspicacitas. caueam⁹ ne cor
da nostra aspiciat impudica. ne labe infe
ctos libidinis. nos a suo conspectu abꝯ//
ciat. Cogitem⁹ etiam fratres. qno pacto
ei displicere audeamus. q̃ nos tot ac tan
tis donauit muneribus. quis enim nõ cõ
fundatur quippiam coꝶ illi⁹ oculis ope
rari turpitudinis. qui nihil ad eius cõmo
dum honorẽq; faciendum omisit. Se//
ptimũ conseruande pudicitie remediũ est
frequens. pura. ⁊ nuda omnium etiã cogi
tationum. ex quibus quis ad impudicas
concitatur actõnes. confessio. Conaẽ enĩ
antiquus aduersarius noster nobis per//
suadere. vt vana cogitamina eorũ pudo//
rem lenitatẽq; suggerens. non confitea//
mur. quatenus per illa duꝫ inconfessa in
animo resideãt titillemur veremur ⁊ vra//
mur. sicq; labamur in cõsensum. quo sub//
repto iam pudicitia pereat. propterea si
cut talium cogitationũ vulnera nuuc eo//
dem instigãte aduersario. nũc propter le//
gem membroꝫ repugnantes. nunc tactũ
vanũq; aspectum inflãmantem. nũc pro//
pter male actorum memoriam. vix vnq;
deesse possunt. sic ⁊ confessionis medica
menta deesse non debent. Non enĩ vult
deus vt has vanas confiteamur cogita//
tiões. sicut nec ⁊ cetera peccata nostra q;
ipse ea ignoret cum omnium cognitor sit
⁊ omnia sint coram sue maiestatis oculis
nuda. sed qꝫ dyabolus ꝗ desiderat. vt nu//
ueniat quod nobis ante tribunal iudicis
eterni obijciat. ideo nequiter persuadere
nitiẽ. vt magis defendere q̃ accusare pec
cata nostra velimus. Ecõtra autẽ domi//
nus noster qꝫ misericors ⁊ pius est. ⁊ no
stre salutis amatoꝫ. vult vt ea ꝓfiteamur
in hoc seculo. ne pro illis cõfundamur in
futuro ⁊ tremendo iudicio. Si enim cõfi
temur nos. ille parcit. si agnoscamus ille
scit. Serpẽs autẽ ille quomodo insti
tit vt homo caderet qui stabat. sic agit.
vt qui cecidit non resurgat. ideoq; aduer
sus incantatõnes eius ⁊ insidias. quibus
nunc impedire nobis vult cõfessionẽ pec//
cati resistamus. qꝫ enim scit nos nõ posse
redire. nisi per humilitatem. qui per super
biam lapsi sumus. ad quã ipe nobis dux
fuit. omni studio ⁊ conatu confessionem.
que nutrix est humilitatis nobis impedi
re. uos ꝗo eius peruersa studia dirumpẽ
tes christum humilitatis ducẽ sequamur
eius rogitantes clementiam. vt pedes no
stros dirigere dignetur in viaꝫ pacis. per
quam in viã tabernaculi admirabilis vs//
q; ad domũ dei in voce exultatiõis ⁊ cõ//
fessionis ambulemus. Vere enim con//
fessio ipsa viua est. per quam relinquim⁹
castra tartarea. per quam sathane supera
mus impugnationes. per quam abijcim⁹
vitia. per quam pudicitia humilitate fi//
de spe caritate ⁊ ceteris ornamur virtuti
bus. immo omnium earum ipsa ineuerti
bile nobis ẽ ppugnaculũ. Cõfessio ẽ aiaꝫ
currus. scala celi. ingressio ad dñm. colla
tio glorie. ⁊ vere felicitatis cardo. hinc p//
ceptor noster in libro de verbis dñi ait.
Cognosce quid es. cognosce te infirmũ.
cognosce te hominẽ. cognosce te peccato
rem. cognosce illũ qui iustificat te. cogno
sce qꝫ maculosus es. Appeat in confessio
ne tua macula cordis tui. ⁊ pertinebis ad
gregem christi. qꝫ cõfessio peccatoꝫ inui
tat medicum sanaturum. Semper igi
tur confitere. semper enim habes qd̃ con
fitearis. difficile quidem est vt in hac vi
ta sic homo moretur. vt nihil inueniaẽ in
eo qd̃ reprehendaẽ. Et si magna deseruisti
non debes propter id parua conteminere